

§ 12.

Naar Medlemmer af en anerkendt Sygekasse optages til Behandling paa et Staten eller en Amts-, Købstads- eller Handelspladskommune tilhørende Sygehus, som ikke ubelukkende er bestemt for visse Klasser af Personer, gives der Sygekassen fritagelse for eller Nedsættelse i Betalingen i lige saa lang Tid, som Kassen yder fuld Hjælp ifølge sin Vedtægt, for saa vidt den syge er bosat i det Distrikt, for hvilket Sygehuset er bestemt, og der foreligger Lægeerklæring om, at Hospitalsophold er nødvendigt. Vedberlaget for det nævnte Tidsrum er højest Halvdelen af den ellers fastsatte Betaling for hver indlagt Person, dog at der betales særskilt for Bandager, Ekstravagt og lignende Udgifter.

For hjemmeværende Børn under 15 Aar af anerkendte Sygekassers Medlemmer gælde samme Regler i det første Aar af Medlemstiden; efter den Tid betales der for saadanne Børn kun for de nævnte særlige Udgifter.

I de Tilfælde, hvor efter de for et Sygehus gældende almindelige Regler Betalingen for samtlige indlagte Personer eller for visse Klasser af Befolkningen er sat væsentlig lavere end den virkelige Udgift ved Opholdet paa Sygehuset, fastsættes Størrelsen af den daglige Betaling for Sygekassemedlemmer og deres Børn af Indenrigsministeren.

Naar anerkendte Sygekassers Medlemmer og deres Børn under 15 Aar optages i offentlige Sindsygeanstalter, gives der Sygekassen den samme Nedsættelse i Betalingen, som til enhver Tid er indrømmet for uformuende Patienter. Er en saadan Nedsættelse efter de for vedkommende Anstalt gældende Regler ikke indrømmet, fastsættes Størrelsen af Betalingen for Sygekassemedlemmer og deres Børn af Indenrigsministeren.

§ 13.

De Medlemmer af anerkendte Sygekasser, som bo paa Landet, og som ikke selv holde Heste og Vogn, ere berettigede til af den Kommune, hvori paagældende bor, for dem selv samt deres Børn under 15 Aar, for saa vidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den syges Henbringelse til bemeldte Læge eller Jordemoder eller til et indenfor Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus. Denne Befordring ydes frit for en Vej-længde af indtil 1½ Mil fra den syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage, medens der for Befordring ud over denne Grænse af Sygekassen udredes Betaling efter en af Amtsrådet fastsat Takst. Sygekassens Vedtægter skulle indeholde de fornødne Bestemmelser til Forebyggelse af Misbrug fra Medlemmernes Side af den dem her tillagte Ret.

Tilvejebringelsen af saadanne Kørsler kan ske ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning, saaledes at Omkostningerne derved udredes af Kommunens Kasse. Naar en saadan Ordning ikke er truffen, udredes Kørslerne in natura af de til Sognerejser korepligtige, som da saa den i 1ste Stykke omhandlede Betaling for Befordring ud over 1½ Mil.

Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse for Handelspladserne.

§ 14.

Udgifter eller Tilskud, som ifølge denne Lov tilfalde Medlemmer af anerkendte Sygekasser fra det offentlige, ere ikke fattigunderstøttelse.

§ 15.

Inden Ugangen af Januar Maaned indsendes til Sygekasseinspektøren fra hver anerkendt Sygekasse en Angivelse af det samlede Medlemsbidrags Størrelse i det forløbne Aar, samt en Fortegnelse over Medlemmerne.